

[Socialministeren.]

Det var en meget morsom Bemærkning... (Afbrydelse). Ja, der er andre, der ikke finder den morsom, men jeg gør altsaa det ærede Medlem den Indrømmelse, at den var meget morsom, alt er jo relativt. Men hvis det ærede Medlem virkelig har travlt med Gennemførelsen af dette Lovforslag og ikke kan vente til Udvalgsbehandlingen, hvorunder Finansministeren har erklæret sig villig til at give de fornødne Oplysninger, saa gennemfører han virkelig for en Gangs Skyld et Forslag meget hurtigere, end jeg er vant til at se det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det højtærede Socialminister ved sikkert særdeles vel, at der aldrig fra mit Partis Side er protesteret imod, at Krisehjælpen til Arbejderne blev kædet sammen med Krisehjælp til Landbruget, at vi for vort Vedkommende overhovedet ikke har kritiseret dette, men naar den højtærede Minister bliver ved saa stærkt at understrege dette, kunde det tyde paa, at den højtærede Regering havde en noget svigtende Interesse for Landbruget. For den højtærede Minister siger det paa den Maade, at det var først da disse to Ting blev kædet sammen, at noget blev gennemført. Spørgsmaalet om Landbruget havde altsaa ikke væsentlig Interesse for Regeringen, hvorimod Spørgsmaalet om Arbejdsløshedshjælp havde det.

Dernæst vil jeg gerne med Hensyn til Finansplanen sige til den højtærede Socialminister, at han kan sikkert ikke være uvidende om, at der allerede ved Finanslovens første Behandling fra mit Partis Side blev udtalt Ønske om baade paa dette og paa det almindelige erhvervsøkonomiske Omraade at faa en Plan og en Retningslinie fra Regeringen. Til Dato har vi ikke faaet den. Vi opfordrer Regeringen til at skynde sig. Det er snart paa Tide.

Socialministeren (Steincke): Det, jeg har hævdet, og som den ærede Ordfører ikke har bestridt, heller ikke gjort noget Forsøg paa at bestride, er kun følgende: Der blev i Aarene 1929, 1930, 1931 fremsat Forslag til Krisehjælp for arbejdsløse, forskellige Forslag; der blev fra min Side gjort mange Forsøg ogsaa paa at trække Krisekasserne ud af Arbejdsløshedsloven og Socialreformen; der blev fremsat Forslag om Forhøjelse af

Hjælpekassetilskud og adskillige andre Forslag. Samtlige disse Forslag vakte Modvillie hos det konservative Folkeparti, og de stemte imod dem alle sammen, indtil det Øjeblik kom, da Landbrugskriseforslagene forelaa, og da Regeringen krævede en Samhørighed mellem Landbrugslovgivningen og Arbejdsløshedslovgivningen. (Krag: Gør man ikke det mere?). Hvad man vil gøre fremtidig, vil det ærede Medlem faa at se til den Tid, det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om hvorfor de Konservative stemte for Arbejdsløshedslovgivningen.

I øvrigt er det jo aldeles ikke berettiget ud fra disse Oplysninger at sige noget som helst om, hvorvidt Regeringen interesserer sig for Landbruget eller ej. Det gjorde den jo, den fremsatte sine Forslag. Men det er berettiget at hævde, at først da der var Tale om at gennemføre Kriseforslag for Landbruget, først da vaagnede Interessen for de arbejdsløse hos den ærede Opposition, i hvert Fald saadan, at det gav sig Udtryk i Love.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg endelig bemærke med Hensyn til Finansplanen, at jeg ved ikke, hvorfor man stadigvæk kommer og kræver Finansplanen hos Socialministeren og ikke hos Finansministeren. Det er dog naturligt, at det er Finansministeren, der meddeler en Finansplan, lige saa naturligt som det er, at Socialministeren tager sig af sine Sager. Hos Finansministeren vil man dog ikke udbede sig Oplysninger om Sociallovgivningen. Hvorfor retter da de ærede Medlemmer ikke Henvendelse til Finansministeren om at faa det finansielle Spørgsmaal oplyst? Man kan faa det i Udvalget, det har jeg jo sagt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Den højtærede Socialminister kan jo ikke være uvidende om, saa kyndig han er paa alle Livets Omraader, at alting skal have sin Tid, naturligvis ogsaa Gennemførelsen af en ændret Arbejdsløshedslov, og det var klart, at saaledes som Forholdene havde udviklet sig paa dette Omraade, skulde der en Tid til, inden Sindene, navnlig hos de nuværende Regeringspartier, var modne til et Forlig paa dette Omraade. Der var en vis Chance for, at de havde været modne til det i Sommeren 1931, de var det altsaa